

ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ
ΚΑΙCΑΡΙΑΝΗC, ΒΥΡΩΝΟC ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
ΔΑΝΙΗΛ

Πρός ὑποδοχήν

Ιερα ΜΗΤΡΟΠΟΛΙC ΚΑΙCΑΡΙΑΝΗC, ΒΥΡΩΝΟC ΚΑΙ ΥΜΗΤΤΟΥ
2011

Πρός ὑποδοχήν

Κείμενα:
Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ
Δανιήλ

Στοιχειοθεσία, Διακόσμησις, Ἐπιμέλεια Ἐκδόσεως:
Ἀδελφότης Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Ἰωάννου Προδρόμου Καρέα

Εἰκόνα ἐξωφύλλου:
Τοιχογραφία. Καθολικό Μονῆς Διονυσίου, 1547.

Σειρά:
«Χριστολογικά» ἀριθμ. 30

Copyright:
Ἱερά Μητρόπολις Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ.
Φορμίωνος 83, Καισαριανή
Τηλ.: 210.72.24.123
www.imkby.gr e-mail: info@imkby.gr

ISBN: 978-960-6841-52-1

Ἐκδοτική Παραγωγή
ΕΠΤΑΛΟΦΟΣ Α.Β.Ε.Ε.
Ἀριδηττοῦ 12-16, 116 36 Ἀθήνα
Τηλ.: 210.921.7513, 210.921.4820 • Fax: 210.923.7033
www.eptalofos.gr • e-mail: info@eptalofos.gr

Πρός ὑποδοχήν

Τοῦ Μητροπολίτου Καισαριανῆς, Βύρωνος καί Ὑμηττοῦ Δανιήλ

Προετοιμάζονται οἱ πιστοί νά ἑορτάσουν τήν μεγάλη Δεσποτική Ἑορτή τῆς κατά σάρκα γεννήσεως τοῦ Υἱοῦ τοῦ Θεοῦ. Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ εἰσέρχεται στόν δημιουργημένο ἀπ' Αὐτόν ὁρατό καί κτιστό κόσμο (Ἰωάννου α΄ 3). Γεννιέται ἄνθρωπος (Ἰωάννου α΄ 14) γιά νά ἀποκαλύψει στούς ἀνθρώπους τόν ἀληθινό Θεό, ὅπως ὁ Ἴδιος βεβαίωσε *«ἐφανέρωσά σου τό ὄνομα τοῖς ἀνθρώποις»* (Ἰωάννου ιζ΄ 6), γιά νά ἐπανασυνδέσει τόν ἄνθρωπο μέ τόν Δημιουργό του Θεό κατά τόν λόγο Του *«ἵνα πάντες ἓν ὦσιν, καθὼς σύ, πάτερ, ἐν ἐμοὶ κἀγὼ ἐν σοί, ἵνα καὶ αὐτοὶ ἐν ἡμῖν ὦσιν»* (Ἰωάννου ιζ΄ 21).

Ἡ παρακοή τῆς ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ ἀπό τούς πρωτόπλαστους ἐπέφερε τήν διακοπή τῆς κοινωνίας τῶν ἀνθρώπων μέ τόν Δημιουργό Θεό. Ἀπό τήν διακοπή τῆς κοινωνίας μέ τόν Δημιουργό Θεό

ἐπῆλθε ἡ ἄγνοια καί ἡ λήθη Του. Ἐξαιτίας τῆς ἀγνοίας τοῦ Θεοῦ οἱ ἄνθρωποι ἐξέπεσαν στήν εἰδωλολατρία καί μολύνθηκαν ἀπό τά ρυπαρά πάθη τῆς ἁμαρτίας, ὅπως τονίζει ὁ ἀπόστολος Παῦλος:

«Ἐσκοτίσθη ἡ ἀσύνετος αὐτῶν καρδία· φάσκοντες εἶναι σοφοὶ ἐμωράνθησαν, καὶ ἤλλαξαν τὴν δόξαν τοῦ ἀφθάρτου Θεοῦ ἐν ὁμοιώματι εἰκόνος φθαρτοῦ ἀνθρώπου καὶ πετεινῶν καὶ τετραπόδων καὶ ἑρπετῶν. Διὸ καὶ παρέδωκεν αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἐν ταῖς ἐπιθυμίαις τῶν καρδιῶν αὐτῶν εἰς ἀκαθαρσίαν τοῦ ἀτιμάζεσθαι τὰ σώματα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς, οἵτινες μετήλλαξαν τὴν ἀλήθειαν τοῦ

Θεοῦ ἐν τῷ ψεύδει, καὶ ἐσεβάσθησαν καὶ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει παρὰ τὸν κτίσαντα, ὅς ἐστιν εὐλογητὸς εἰς τοὺς αἰῶνας· ἀμήν» (Πρός Ρωμαίους α΄ 21-25).

Δηλαδή: *«Ἡ σκέψη τους ἀκολούθησε λαθεμένο δρόμο, καί ἡ ἀσύνετη καρδιά τους βυθίστηκε στό σκοτάδι τῆς πλάνης. Ἔτσι, ἐνῶ θριαμβολογοῦσαν γιά τή σοφία τους, κατάντησαν ἀνόητοι, ὡς τό σημεῖο, ἀντί γιά τόν δημιουργό ἀθάνατο Θεό, νά προσκυνοῦν εἴδωλα πού παρασταίνουν θνητούς ἀνθρώπους, πουλιά, τετράποδα ζῶα κι ἑρπετά. Γι' αὐτό τούς παρέδωσε ὁ Θεός στίς βρωμερές ἐπιθυμίες τους καί τούς ἄφησε νά ἀτιμάζουν μόνοι τους τά σώματά τους. Γιατί στή θέση τῆς ἀλήθειας τοῦ Θεοῦ ἔβαλαν τό ψέμα καί σεβάστηκαν καί λάτρεψαν τήν κτίση ἀντί γιά τόν κτίστη, ὁ Ὁποῖος ἄς εἶναι εὐλογημένος αἰώνια· ἀμήν».*

Αὐτήν τήν ἄγνοια, τήν λήθη τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ καί τίς πλάνες πού προῆλθαν ἀπό αὐτές γιά τόν Θεό ἦλθε νά διαλύσει ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ μέ τήν σάρκωσή Του.

Ὁ Υἱός τοῦ Θεοῦ ἄν καί εἰσέρχεται στόν κόσμο *«ἐν δούλου μορφῇ»* (Πρός Φιληππησίους β΄ 7) κατά τό ἐξωτερικό σχῆμα ταπεινωμένος ἀπό εὐσπλαγχνία γιά τούς ἀνθρώπους ἡ ὑποδοχή Του μαρτυρεῖ τό μεγαλεῖο τῆς θεότητάς Του, πού ἀκτινοβολεῖ τήν λαμπρότητα τῆς ὑπερουσίου θείας φύσεώς Του.

Ἐπιβάλλεται νά μελετήσουμε τόν τρόπο τῆς ὑποδοχῆς Του, ὅταν γεννήθηκε, ὥστε ἀναλόγως καί μεῖς νά ὑποδεχθοῦμε «τόν κλίναντα οὐρανούς καί καταβάντα».

1. Δοξαστικῶς

Ὁ εὐαγγελιστής Λουκᾶς, πού εἶχε πληροφορίες ἀπό τήν Μητέρα τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἡ Ὁποία διηγήθηκε σ' αὐτόν αὐτά πού συνέβησαν κατά τήν γέννηση τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ, μᾶς λέει ὅτι, ὅταν γεννήθηκε ὁ Κύριος, ἄγγελος Κυρίου ἀνήγγειλε τήν γέννηση Του στούς ποιμένες καί πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου, δηλαδή ἀγγέλων, ἔψαλαν δοξολογικό αἶνο στόν Θεό.

«Ἐξαίφνης ἐγένετο σὺν τῷ ἀγγέλῳ πλῆθος στρατιᾶς οὐρανίου

αἰνούντων τὸν Θεὸν καὶ λεγόντων · δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία» (β΄13-14).

Δηλαδή: *«Ξαφνικά, κοντά στόν ἄγγελο, παρουσιάστηκε ἕνα πλῆθος ἀπ' τήν οὐράνια στρατιά τῶν ἀγγέλων, οἱ ὁποῖοι ὑμνοῦσαν τόν Θεό καί ἔλεγαν: «Δόξα στόν ὕψιστο Θεό καί εἰρήνη στή γῆ, ἀγάπη καί σωτηρία γιά τούς ἀνθρώπους!».*

Ἀπ' αὐτή τήν πληροφορία διδασκόμαστε, ὅτι τά δημιουργήματα ὑποδέχονται μέ δοξολογία κάθε ἀποκαλυπτόμενη ἐνέργεια τοῦ Δημιουργοῦ Θεοῦ.

Στήν Παλαιά Διαθήκη ὁ Θεός δηλώνει, ὅτι ὅταν δημιούργησε τά διάφορα δημιουργήματα οἱ ἅγιοι ἄγγελοι Τόν δοξολογοῦσαν:

«Ὅτε ἐγεννήθησαν ἄστρα ἤνεσάν με φωνῇ μεγάλῃ πάντες ἄγγελοί μου» (Ἰώβ λη΄ 7).

Γι' αὐτό καί μεῖς οἱ λυτρωμένοι δοξάζουμε τόν Λυτρωτή Κύριό μας. Αἰνοῦμε, ὑμνοῦμε, εὐλογοῦμε καί δοξολογοῦμε τήν ἀγάπη Του γιά μᾶς γιά ὅλες τίς σωτηριώδεις ἐνέργειές Του γιά τήν σωτηρία τοῦ ἀνθρώπινου γένους καί ὅλου τοῦ κόσμου. Σέ μία χοροστασία ἄγγελοι καί ἄνθρωποι, κόσμος ὁρατός καί ἀόρατος δοξάζει τόν Κύριο τῆς δόξης.

Ὁ εὐαγγελιστής Ἰωάννης περιγράφει αὐτή τήν γεμάτη εὐχαριστία δοξολογία τοῦ Θεοῦ στόν οὐρανό ἀπό τά δημιουργήματά Του ὡς ἑξῆς:

«Μετὰ ταῦτα εἶδον, καὶ ἰδοὺ ὄχλος πολύς, ὃν ἀριθμῆσαι αὐτὸν οὐδεὶς ἐδύνατο, ἐκ παντὸς ἔθνους καὶ φυλῶν καὶ λαῶν καὶ γλωσσῶν, ἑστῶτας ἐνώπιον τοῦ θρόνου καὶ ἐνώπιον τοῦ ἀρνίου, περιβεβλημένους στολὰς λευκάς, καὶ φοίνικες ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν·

καὶ κράζουσι φωνῇ μεγάλῃ λέγοντες· Ἡ σωτηρία τῷ Θεῷ ἡμῶν τῷ καθημένῳ ἐπὶ τοῦ θρόνου καὶ τῷ ἀρνίῳ. καὶ πάντες οἱ ἄγγελοι εἱστήκεισαν κύκλῳ τοῦ θρόνου καὶ τῶν πρεσβυτέρων καὶ τῶν τεσσάρων ζῴων, καὶ ἔπεσαν ἐνώπιον τοῦ θρόνου ἐπὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν καὶ προσεκύνησαν τῷ Θεῷ λέγοντες· Ἀμήν· ἡ εὐλογία καὶ ἡ δόξα καὶ ἡ σοφία καὶ ἡ εὐχαριστία καὶ ἡ τιμὴ καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ ἰσχὺς τῷ Θεῷ ἡμῶν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν» (Ἀποκαλύψεως ζ΄ 9-12).

Δηλαδή: «Ὕστερα ὅμως ἀπ' αὐτά, εἶδα ἕνα ἀμέτρητο πλῆθος- πού κανείς δέν ἦταν σέ θέση νά τό μετρήσει-ἀπό κάθε ἔθνος, φυλή, λαό καί γλώσσα, νά στέκεται μπροστά στόν θρόνο καί στό Ἀρνίο. Φοροῦσαν λευκές στολές, κρατοῦσαν φοινικόκλαδα στά χέρια τους καί ἔκραζαν μέ δυνατή φωνή: "Ἡ σωτηρία εἶναι στά χέρια τοῦ Θεοῦ μας, πού κάθεται στόν θρόνο, καί τοῦ Ἀρνίου!". Ὅλοι οἱ ἄγγελοι πού στέκονταν γύρω ἀπό τόν θρόνο, ἀπό τούς πρεσβυτέρους κι ἀπό τά τέσσερα ὄντα, ἔπεσαν μπροστά στόν θρόνο μέ τά πρόσωπα καταγῆς καί προσκύνησαν τόν Θεό, λέγοντας: "Ἀληθινά, εὐλογία καί δόξα καί σοφία, εὐχαριστία καί τιμή καί δύναμη καί ἰσχύς ἀνήκουν γιά πάντα στόν Θεό μας. Ἀμήν"».

Ἀκόμη καί ἡ ἄλογος κτίση δοξάζει τόν Θεό, ὅπως δείχνουν οἱ Ψαλμοί ρμη΄ (148) καί ρμθ΄ (149) καί ὁ ὕμνος τῶν τριῶν παίδων καί τοῦ προφήτου Δανιήλ (Δανιήλ γ΄ 27-66).

Μέ τόν ὕμνο *«Χριστός ἐπί γῆς δοξάσατε»* μᾶς καλεῖ ἡ Ἐκκλησία νά δοξολογήσουμε τόν Κύριο καί Θεό γιά τήν ἐνανθρώπηση τοῦ Υἱοῦ καί Λόγου τοῦ Θεοῦ.

2. Προσκυνητῶς

Ἐπίσης ἀπό τόν εὐαγγελιστή Ματθαῖο πληροφορούμαστε, ὅτι ὅταν γεννήθηκε ὁ Ἰησοῦς Χριστός ἦλθαν *«μάγοι* (δηλαδή σοφοί) *ἀπό ἀνατολῶν»* καί προσκύνησαν τόν τεχθέντα Κύριο.

Ἡ πληροφορία αὐτή σημαίνει, ὅτι οἱ *«μάγοι»* ἄν καί εἰδωλολάτρες, πού λάτρευαν καί προσκυνοῦσαν τόν ἥλιο ὡς Θεό, ἀναγνώρισαν καί προσκύνησαν τόν τεχθέντα Κύριο ὡς Θεό.

Κατά τήν πρώτη ἐντολή πού δόθηκε ἀπό τόν Θεό στούς Ἰουδαίους μέ τόν Μωϋσῆ στό Σινᾶ ἡ προσκύνηση, ἡ λατρεία καί ἡ τιμή ἀνήκει καί ἀποδίδεται μόνο στόν Θεό. Προστάσσει ἡ ἐντολή:

«Ἐγώ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου, ὅστις ἐξήγαγόν σε ἐκ γῆς Αἰγύ-

πτου, ἐξ οἴκου δουλείας. οὐκ ἔσονταί σοι θεοὶ ἕτεροι πλὴν ἐμοῦ. οὐ ποιήσεις σεαυτῷ εἴδωλον, οὐδὲ παντὸς ὁμοίωμα, ὅσα ἐν τῷ οὐρανῷ ἄνω καὶ ὅσα ἐν τῇ γῇ κάτω καὶ ὅσα ἐν τοῖς ὕδασιν ὑποκάτω τῆς γῆς. οὐ προσκυνήσεις αὐτοῖς, οὐδὲ μὴ λατρεύσεις αὐτοῖς· ἐγὼ γάρ εἰμι Κύριος ὁ Θεός σου» (Ἐξόδου κ΄ 2-5).

Δηλαδή: *«Ἐγώ εἶμαι Κύριος ὁ Θεός σου, ὁ ὁποῖος σέ ἔβγαλα ἀπό τήν Αἴγυπτο, ἀπό τήν χώρα ἐκείνη τῆς δουλείας. Δέν θά ὑπάρχουν γιά σένα ἄλλοι θεοί πλήν ἐμοῦ. Δέν θά κατασκευάσης ποτέ γιά τόν ἑαυτό σου εἴδωλο οὔτε εἰκόνα ἀπό ὅσα ὑπάρχουν στόν οὐρανό ἐπάνω, ὅσα στήν γῆ κάτω καί ὅσα στά ὕδατα κάτω ἀπό τήν γῆ. Δέν θά τά προσκυνήσεις, οὔτε θά τά λατρεύσεις· διότι ἐγώ εἶμαι ὁ Κύριος, ὁ Θεός σου».*

Ὁ Κύριός μας ὅταν πειράσθηκε ἀπό τόν διάβολο, πού Τοῦ ζήτησε νά τόν προσκυνήσει, τόν ἐπιτίμησε, ἐπειδή ζητοῦσε τιμή πού δέν τοῦ ἀνήκει ὑπενθυμίζοντάς του τήν ἐντολή τοῦ Θεοῦ:

«Τότε λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ὕπαγε ὀπίσω μου, σατανᾶ· γέγραπται γάρ, Κύριον τὸν Θεόν σου προσκυνήσεις καὶ αὐτῷ μόνῳ λατρεύσεις» (Ματθαίου δ΄ 10).

Δηλαδή: *«Ὁ Ἰησοῦς ὅμως τοῦ ἀπάντησε: «φῦγε ἀπό μπροστά μου, σατανά! Ἡ Γραφή τό λέει καθαρά: μόνο τόν Κύριο τόν Θεό σου θά προσκυνᾶς καί μόνο αὐτόν θά λατρεύεις».*

Οἱ Μαθητές καί οἱ Μυροφόρες προσκύνησαν τόν ἀναστημένο Κύριο, ὅταν ἐμφανίσθηκε σ' αὐτούς τήν ἡμέρα τῆς ἀναστάσεώς Του:

«Ὡς δὲ ἐπορεύοντο ἀπαγγεῖλαι τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ, καὶ ἰδοὺ Ἰησοῦς ἀπήντησεν αὐταῖς λέγων· Χαίρετε. αἱ δὲ προσελθοῦσαι ἐκράτησαν αὐτοῦ τοὺς πόδας καὶ προσεκύνησαν αὐτῷ » (Ματθαίου κη΄ 9).

Δηλαδή: «Καί καθώς πήγαιναν νά ποῦν τά νέα στούς μαθητές του, τίς συνάντησε ὁ Ἰησοῦς, καί εἶπε σ' αὐτές: «Χαίρετε!» Αὐτές τόν πλησίασαν, ἔπεσαν στά πόδια Του καί Τόν προσκύνησαν».

«Οἱ δὲ ἕνδεκα μαθηταὶ ἐπορεύθησαν εἰς τὴν Γαλιλαίαν, εἰς τὸ ὄρος οὗ ἐτάξατο αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς. καὶ ἰδόντες αὐτὸν προσεκύνησαν αὐτῷ, οἱ δὲ ἐδίστασαν » (Ματθαίου κη΄ 16-17)

Δηλαδή: «Οἱ ἕντεκα μαθητές ἔφυγαν γιά τή Γαλιλαία, στό βουνό ὅπου ὁ Ἰησοῦς τούς εἶχε παραγγείλει νά πᾶνε. Ὅταν τόν εἶδαν, τόν προσκύνησαν· μερικοί ὅμως εἶχαν ἀμφιβολίες».

3. Κοσμημένοι μέ ἀρετές

Ὁ προφήτης Ἀββακούμ προφητεύοντας τήν φανέρωση τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο προαναγγέλλει, ὅτι *«ἐν μέσῳ δύο ζῴων γνωσθήσῃ»* (Ἀββακούμ γ΄2) δηλαδή *«Ἀνάμεσα σέ δύο ζῶα θά γίνει γνωστός»*.

Ἡ προφητεία αὐτή ἐπαληθεύθηκε ἀπό τό γεγονός, ὅτι ὁ Κύριός μας γεννήθηκε σέ σπήλαιο ὅπου σταυλίζονταν ζῶα. Ἀναγωγικῶς αὐτό σημαίνει, ὅτι ὁ Κύριος ἀποκαλύπτεται στίς ψυχές πού διαθέτουν τίς ἀρετές.

Ἡ ἁγιογραφική παράδοση τῆς Ἐκκλησίας μας ἀπεικόνησε τήν προφητεία στήν εἰκόνα τῆς γεννήσεως τοῦ Κυρίου μας τοποθετώντας πάνω ἀπό τήν φάτνη τοῦ τεχθέντος Κυρίου μας ἕνα ὄνο καί ἕνα βόδι.

Ἀπό αὐτό συνάγεται, ὅτι ὁ Κύριος φανερώνεται στίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων πού κοσμοῦνται ἀπό τίς ἀρετές τῆς ὑπακοῆς καί τῆς

σταθερότητας τῆς ἀκακίας καί τῆς διακονίας, τῆς ἡμερότητας καί τῆς ὑπομονῆς, μέ τίς ὁποῖες συμπεριφέρονται τά δύο εἰκονιζόμενα ζῶα.

4. Δωροφοροῦντες

Εἶναι γνωστή ἡ μαρτυρία, ὅτι οἱ *«μάγοι ἐξ ἀνατολῶν»* πρόσφεραν στόν νεογέννητο Ἰησοῦ Χριστό δῶρα *«χρυσόν καί λίβανον καί σμύρναν»* (Ματθαίου β΄11).

Ἡ θεολογία τῆς Ἐκκλησίας μας ἐξήγησε τόν συμβολισμό αὐτῶν τῶν δώρων.

Μέ τό χρυσάφι, πού προσφερόταν σέ βασιλεῖς, οἱ «μάγοι» ἀναγνώριζαν τήν πνευματική ἐξουσία πού ἔχει ὁ Ἰησοῦς Χριστός καί τήν δύναμη νά βασιλεύσει πάνω σ' ὅλες τίς ψυχές τῶν ἀνθρώπων, ὅπως ὁ Ἴδιος διεκήρυξε μετά τήν ἀνάστασή Του:

«Ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς» (Ματθαίου κη΄ 18).

Μέ τό λιβάνι, πού προσφέρεται στόν Θεό, φανερώνει ὅτι οἱ «μάγοι» Τόν ἀναγνώρισαν καί Τόν προσκύνησαν ὡς Θεό.

Μέ τήν πανάκριβη σμύρνα, τήν ἀρωματώδη ὕλη πού χρησιμοποιούσαν στήν ταφή τῶν νεκρῶν κατά τήν παράδοση τῶν Ἰουδαίων, προσημαίνει τόν θάνατό Του καί τόν ἐνταφιασμό τοῦ σώματός Του.

Ἀπό τήν ὑμνολογία τῆς Ἐκκλησίας μας αὐτή ἡ ἑρμηνεία καί ὁ συμβολισμός ἀποδόθηκε στά δῶρα τῶν «μάγων» πού προσφέρθηκαν στόν Ἰησοῦ Χριστό.

«Τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ γεννηθέντος, ἐν Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας, ἐξ Ἀνατολῶν ἐλθόντες Μάγοι, προσεκύνησαν Θεόν ἐνανθρωπήσαντα· καί τούς θησαυρούς αὐτῶν προθύμως ἀνοίξαντες, δῶρα τίμια προσέφερον· δόκιμον χρυσόν, ὡς Βασιλεῖ τῶν αἰώνων· καί λίβανον, ὡς Θεῷ τῶν ὅλων· ὡς τριημέρῳ δέ νεκρῷ, σμύρναν τῷ ἀθανάτῳ. Πάντα τά ἔθνη, δεῦτε προσκυνήσωμεν, τῷ τεχθέντι σῶσαι τάς ψυχάς ἡμῶν» (Στιχηρόν Ἰδιόμελον τῶν Ἀποστίχων τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς ἑορτῆς τῆς κατά σάρκα Γεννήσεως τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ καί Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ)

Δηλαδή: *«Ὅταν ὁ Κύριος Ἰησοῦς γεννήθηκε στή Βηθλεέμ ἦρθαν Μάγοι ἀπό τήν Ἀνατολή καί προσκύνησαν τόν Θεό πού ἔγινε ἄνθρωπος, καί ἀφοῦ ἄνοιξαν μέ προθυμία τούς θησαυρούς τους τοῦ πρόσφεραν πολύτιμα δῶρα: Καθαρό χρυσό σάν σέ αἰώνιο βασιλιά, καί λιβάνι σάν στόν Θεό τῶν ὅλων. Καί σμύρνα στόν Ἀθάνατο ἀλλά τριήμερο νεκρό. Ἐλᾶτε ὅλα τά ἔθνη νά προσκυνήσουμε Ἐκεῖνον πού γεννήθηκε γιά νά σώσει τίς ψυχές μας».*

Ὅμως καί ὁ Κύριός μας Ἰησοῦς Χριστός πού δέχθηκε τά δῶρα τῶν «μάγων» ἀντιπρόσφερε σ' αὐτούς καί σ' ὅλους τούς πιστούς τά δικά Του.

Γιά τήν προσφορά τοῦ χρυσοῦ, πού δήλωνε τήν ἀναγνώριση τῆς πνευματικῆς ἐξουσίας Του, ἀντιπροσφέρει τήν ἐλευθερία ἀπό τά πάθη τῆς ἁμαρτίας.

Γιά τό λιβάνι, πού δήλωνε τήν ἀναγνώριση τῆς θεότητός Του, ἀντιπροσφέρει τήν θεογνωσία.

Γιά τήν προσφορά τῆς σμύρνας, πού προσήμανε τήν ταφή τοῦ σώματός Του ἀντιπροσφέρει τήν ἀνάσταση.

Μέ καθαρή τήν καρδιά μας ἀπό τά πάθη καί μέ φωτεινή τήν διάνοιά μας ἀπό τό φῶς τοῦ Χριστοῦ κοσμημένοι μέ ἀρετές ἄς ὑποδεχθοῦμε αὐτά τά Χριστούγεννα τόν Λυτρωτή τῶν ψυχῶν μας καί ἄς Τόν παρακαλέσουμε *«ἡ δόξα Κυρίου»* πού περιέλαμψε τούς ποιμένες καί τούς ὁδήγησε γιά νά Τόν προσκυνήσουν στήν φάτνη (Λουκᾶ β΄ 12) νά λάμψει *«τόν φωτισμό τῆς γνώσεως Αὐτοῦ »* (Πρός Κορινθίους Β΄ δ΄ 6) καί σέ μᾶς ἔχοντας καί φυλάσσοντας τόν θησαυρό αὐτό στήν ὀστράκινη καί εὐτελῆ ὕπαρξή μας.

